

همگام با صنعت برای تربیت نیروی انسانی متخصص؛

هنرستان تخصصی جوار صنعت فولاد در یزد راهاندازی می شود

در راستای تحقق پیوند میان مهارت آموزی و نیاز بازار کار، مدیرکل آموزش و پرورش استان یزد از برنامه ریزی برای راهاندازی هنرستان تخصصی جوار صنعت فولاد خبر داد و بر ضرورت توسعه هنرستان های جوار صنعت تأکید کرد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل آموزش و پرورش استان یزد، علی دهقان بهاء آبادی در نشست با محوریت توسعه آموزش های فنی و حرفه ای، با اشاره به رویکرد جدید آموزش و پرورش استان گفت: هدف اصلی ما این است که مهارت آموزی در هنرستان ها صرفاً به آموزش تئوری محدود نماند و در نهایت منجر به تولید و ارزش آفرینی در صنعت استان شود.

مدیرکل آموزش و پرورش استان یزد با بیان اینکه حرکت هنرستان ها به سمت توسعه مشارکتی با صنایع بزرگ استان است، تصریح کرد: تربیت نیروی ماهر در هنرستان های جوار صنعت، یک ضرورت غیرقابل انکار برای رشد اقتصادی استان یزد است. معتقدیم تربیت یک نیروی کار متخصص و متعهد در این هنرستان ها، نه تنها نیاز صنایع را مرتفع می کند، بلکه آینده شغلی دانش آموز را نیز تضمین خواهد کرد.

دهقان بهاء آبادی با اشاره به اسناد بالادستی و سند آمایش استان، افزود: توسعه رشته های هنرستانی بر اساس سند آمایش سرزمین و نیازهای واقعی منطقه انجام می شود. استراتژی ما در آموزش و پرورش یزد، توازن بخشی به رشته های تحصیلی و هدایت دانش آموزان به سمت رشته های فنی و صنعتی است که آینده کاری درخشانی دارند.

وی خطاب به فعالان صنعتی و سرمایه گذاران بخش تولید که در این مسیر همراه آموزش و پرورش هستند، گفت: دیدگاه آینده نگرانه شما در حمایت از تربیت نیروی انسانی متخصص، برای ما بسیار ارزشمند است. این تعامل دو سویه میان نظام تعلیم و تربیت و صنعت، نویدبخش آینده ای روشن برای توسعه پایدار استان خواهد بود.

جوش دوره یا «هندسه مذهبی» منظم ترین آیینی مذهبی مردم یزد

«جوش دُوره» یکی از اصیل ترین، پرشورترین و در عین حال منظم ترین آیین های عزاداری سنتی در استان یزد است که قدمتی بسیار طولانی دارد. این آیین نمادی از همبستگی، اتحاد و ارادت قلبی عزاداران به ساحت مقدس ابا عبدالله الحسین (ع) است.

ابعاد مختلف این آیین مذهبی و سنتی یزد به شرح ذیل می باشد

۱. نحوه اجرا (ساختمان دایره ای) یکی از کامل ترین اشکال هندسی و مذهبی دایره می باشد و ویژگی اصلی این عزاداری همان طور که از نامش پیداست، حرکت دایره ای است. دایره ای را به چرخش در می آورد و در آفرینش موسیقی دیداری و شنیداری سهیم می گردد. عزاداران به صورت دسته جمعی در کنار هم قرار می گیرند و با گرفتن کمر، یا دست نفر کناری، یک حلقه یا چند حلقه متحدالمرکز انسانی را تشکیل می دهند.

حرکت پا: افراد عزاداری که دایره جوش دوره را تشکیل می دهند، حلقه در حالی که به آرامی دور یک مرکز یا نقطه کانونی که بیشتر نخل، علم، و در حال حاضر پیر غلامان و پیشکسوتان (به علت مقدس بودن آن) که نقش میاندار را دارند و با ریتمی خاص و هماهنگ بر خلاف جهت عقربه ساعت که حالت صعود کننده را دارد می چرخند به طوری که صدای عزاداران را به عرش آسمان می رساند. این شیوه سینه زنی و سوگورای در فضایی حسینی، تکیه، گنبددوای را می ماند که از آسمان به زمین کشیده شده و شکل صعودی اش را در حیطه معنا و پالایش جمعی حضور یافته است.

ضرب آهنگ (جوش): واژه «جوش» به معنای «جوشیدن» و ابراز هیجان درونی است. عزاداران در حالی که دایره وار می چرخند، با هر گام، بدن خود را به شکلی موزون و هماهنگ حرکت می دهند که گویی در حال «جوشیدن» از غم هستند.

۲. نقش نوحه خوان، در مرکز این دایره، نخل یا یک پیر غلام با سابقه قرار می گیرد. او نقش هدایت گر و میدان داری جوش دوره است و نوحه هایی با وزن و آهنگ خاص (که معمولاً ریتمیک تر از سینه زنی های معمولی است) می خواند.

پاسخ گویی: نوحه خوان بیتی را می خواند و عزاداران در حالی که دور می چرخند، در پاسخ با صدای بلند و در اوج شور، دم می گیرند و جواب می دهند. یک خط انتزاعی به عنوان قطر دایره رسم شده است و دایره جوش دوره را به دو نیم دایره مساوی تقسیم می کند به طوری که عزاداران و سینه زنان در دو دسته به شیوه دو دمه خوانی پاسخ می دهند. اگر برای این دایره فرضی دو قطر در نظر بگیریم دایره جوش دوره به چهار قسمت مساوی تقسیم می شود که در هر ربع آن یک میدان دار یا پیشکسوت ایستاده است. بدین منظور در جهت باز خوانی اشعار نوحه و هم نظم دهی به عزاداران و سینه زانی که دایره جوش دوره را تشکیل داده اند. قطر دایره جوش دوره به بیش از ۳۰ الی ۴۰ متر می رسد و در صورت حضور عزاداران یک دایره دیگری به موازی دایره اولیه به فاصله ۲ متر تشکیل می شود و یک جوش دوره حلقوی یا دو دایره ای را تشکیل می دهند.

اوج گیری: عزاداران شرکت کننده هرچه به انتهای نوحه خوانی و جوش دوره نزدیک می شوند، سرعت چرخش و شدت حرکت دایره ای افزایش می یابد که به آن «اوج» می گویند و شور و حال

عجیبی به مراسم می دهد.

۳. فلسفه و معنای آیین

این مراسم فراتر از یک حرکت نمایشی است و مفاهیم عمیقی در خود دارد:

۱- وحدت و برابری: در این دایره، افراد چه بزرگ و کوچک، پیر و جوان، همه در یک سطح و کنار هم هستند. هیچ کس بر دیگری برتری ندارد و همه مانند دانه های یک تسبیح به هم متصل اند.

۲- دفاع و حمایت: نحوه گرفتن کمر یادستهای یکدیگر، نمادی از حمایت و پشتیبانی عزاداران از هم و یاری رساندن به امام حسین (ع) در میدان نبرد است.

۳- نظم در کنار شور: این آیین نشان می دهد که چگونه می توان در عین داشتن هیجان و شور شدید حسینی، نظم و انضباط اجتماعی را حفظ کرد.

۴. جایگاه جوش دوره

جوش دوره در بسیاری از حسینی ها و تکایای بزرگ استان یزد برگزار می شود. این شیوه سینه زنی و سوگورای در فضای حسینی، تکیه، گنبددوای را می ماند که از آسمان به زمین کشیده شده و شکل صعودی اش را در حیطه معنا و پالایش جمعی حضور یافته است.

ش- زبان این اشعار ساده و موضوع آن روایتی از واقعه کربلا است گروه اول: کربلا شیون و شین است، گروه دوم روز (یا شب آخر حسین است

گروه اول: کربلا قطعی آب است، گروه دوم دل پیغمبر کباب است

گروه اول: کو اکبر و کو اصغر، گروه دوم، شد خاک عالم بر سر

گروه اول: وا محمد این چه ها شد گروه دوم، حجله قاسم سیاه شد

گروه اول: در کربلا گذر کن، گروه دوم خاک سیه بر سر کن چه کربلاست امروز گروه دوم، چه پر بلاست امروز

گروه اول: سرحسین مظلوم از تن جداست امروز، گروه دوم سر حسین مظلوم بر نیزه هاست امروز

محمد حسن زارعیان - جامعه شناسی فرهنگی

”

حرکت پا: افراد عزاداری که دایره جوش دوره را تشکیل می دهند، حلقه در حالی که به آرامی دور یک مرکز یا نقطه کانونی که بیشتر نخل، علم، و در حال حاضر پیر غلامان و پیشکسوتان (به علت مقدس بودن آن) که نقش میاندار را دارند و با ریتمی خاص و هماهنگ بر خلاف جهت عقربه ساعت که حالت صعود کننده را دارد می چرخند به طوری که صدای عزاداران را به عرش آسمان می رساند این شیوه سینه زنی و سوگورای در فضایی حسینی، تکیه، گنبددوای را می ماند که از آسمان به زمین کشیده شده و شکل صعودی اش را در حیطه معنا و پالایش جمعی حضور یافته است.